

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 30. juni 2020
(OR. en)

9208/20

Interinstitutionel sag:
2020/0134(NLE)

JAI 542
FRONT 183
VISA 72
SAN 221
MI 205
TRANS 286
COMIX 296

NOTE

fra:	formandskabet
til:	delegationerne
Vedr.:	Rådets henstilling om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner

2020/0134 (NLE)

RÅDETS HENSTILLING**om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU
og eventuel ophævelse af disse restriktioner**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og e), og artikel 292, første og andet punktum,

som henviser til forslag fra Europa-Kommissionen, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 16. marts 2020 vedtog Kommissionen en meddelelse¹ med en henstilling om midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser fra tredjelande til EU+-området² i en måned. Den 17. marts 2020 nåede EU's stats- og regeringschefer til enighed om at gennemføre de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser. Også de fire associerede Schengenlande gennemførte dem.
- (2) Den 26. marts 2020 blev Den Europæiske Unions stats- og regeringschefer enige om at indføre koordinerede midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU som følge af covid-19-pandemien.

¹ COM(2020) 115 af 16. marts 2020.

² EU+-området omfatter alle Schengenmedlemsstater (inklusive Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien) samt de fire associerede Schengenlande. Irland og Det Forenede Kongerige er ligeledes omfattet heraf, hvis de beslutter sig for at tilslutte sig foranstaltningerne.

- (3) Den 8. april 2020³ og den 8. maj 2020⁴ vedtog Kommissionen to opfølgende meddelelser, der hver især anbefalede en forlængelse af restriktionerne for ikkevæsentlige rejser med en måned. Alle Schengenmedlemsstater og de fire associerede Schengenlande (i det følgende benævnt "medlemsstaterne") besluttede at gennemføre disse forlængelser, senest indtil den 15. juni 2020.
- (4) Den 15. april 2020 fremlagde formanden for Europa-Kommissionen og formanden for Det Europæiske Råd en "fælles europæisk køreplan for ophævelse af covid-19-inddæmningsforanstaltningerne"⁵. Køreplanen fastlægger en tilgang i to faser, ifølge hvilken kontrollen ved de indre grænser bør ophæves på en koordineret måde. Efterfølgende vil de midlertidige restriktioner ved de ydre grænser gradvist blive lempet, og personer bosiddende uden for EU vil få tilladelse til at genoptage ikkevæsentlige rejser til EU. Ophævelsen af rejserestriktionerne ved de ydre grænser bør ske efter eller parallelt med ophævelsen af medlemsstaternes kontrol ved de indre grænser.
- (5) Konsultationer med medlemsstaterne bekræftede, at der er behov for en yderligere kort forlængelse af de eksisterende restriktioner ved de ydre grænser, og at en koordineret tilgang til den gradvise ophævelse af dem er vigtig.
- (6) Den 11. juni 2020 vedtog Kommissionen en meddelelse⁶, hvori det anbefales at forlænge restriktionerne for ikkevæsentlige rejser til EU indtil den 30. juni 2020, og hvori der fastlægges en tilgang med henblik på en gradvis ophævelse af restriktionerne for ikkevæsentlige rejser til EU fra den 1. juli 2020. Alle medlemsstater har gennemført den yderligere forlængelse indtil den 30. juni.
- (7) Der har siden fundet drøftelser sted mellem medlemsstaterne om, hvilke kriterier og hvilken metode der skal anvendes.
- (8) Denne henstilling berører ikke medlemsstaternes ansvar for fortsat at anvende Schengengrænsekodeksens⁷ artikel 6, som fastsætter indrejsebetingelser for tredjelandstatsborgere. Navnlig har medlemsstaterne fortsat ansvar for fra sag til sag at vurdere, om en tredjelandstatsborger må betragtes som en trussel mod den offentlige sundhed. I den forbindelse bør medlemsstaterne sikre tæt samarbejde mellem deres nationale grænsevagtsmyndigheder og transportudbydere.

³ COM(2020) 148 af 8. april 2020.

⁴ COM(2020) 222 af 8. maj 2020.

⁵ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/joint_eu_roadmap_lifting_covid19_containment_measures_da.pdf

⁶ COM(2020) 399 af 11. juni 2020.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

- (9) Grænsekontrol er ikke kun i de medlemsstaters interesse, ved hvis ydre grænser kontrollen foretages, men i alle de medlemsstaters interesse, der har ophævet grænsekontrollen ved deres indre grænser. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at de foranstaltninger, der træffes ved de ydre grænser, koordineres for at sikre et velfungerende Schengenområde. Med henblik herpå bør medlemsstaterne påbegynde ophævelsen af de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU på en koordineret måde. Dette bør i første omgang gælde for personer, der er bosiddende i de tredjelande, der er opført på listen i bilag I til denne henstilling. Denne liste bør regelmæssigt ajourføres.
- (10) Afgørelser om en eventuel ophævelse af restriktionerne for ikkevæsentlige rejser til EU bør tage hensyn til den epidemiologiske situation i EU, dvs. det gennemsnitlige antal covid-19-tilfælde i de sidste 14 dage og pr. 100 000 indbyggere.
- (11) Med det internationale sundhedsregulativ (2005) ("IHR"), som blev vedtaget på den 58. Verdenssundhedsforsamling den 23. maj 2005, styrkedes koordineringen mellem de stater, der er part i Verdenssundhedsorganisationen (WHO), som omfatter alle Unionens medlemsstater, af beredskabet og indsatsen over for en folkesundhedsmæssig krisesituation af international betydning. IHR-overvågningsrammen fastlægger, hvilke kernekapaciteter på folkesundhedsområdet de stater, der er part i WHO, skal opretholde. Data, som regelmæssigt indberettes af lande i henhold til denne ramme, kan aggregeres til et samlet tal som udtryk for den samlede beredskabskapacitet.
- (12) Effektiviteten af afgørelser om ophævelse af restriktionerne for ikkevæsentlige rejser til EU er afhængig af, at medlemsstaterne gennemfører dem ved alle de ydre grænser på en koordineret måde. En medlemsstat bør ikke ensidigt beslutte at ophæve restriktionerne for ikkevæsentlige rejser til EU for et bestemt tredjeland, før ophævelsen af rejserestriktionerne er blevet besluttet på en koordineret måde af de øvrige medlemsstater for det pågældende land. Medlemsstaterne kan dog i fuld gennemsigtighed kun gradvist ophæve rejserestriktionerne over for de lande, der er opført på listen i bilag I.
- (13) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne henstilling, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne henstilling til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne henstilling, jf. artikel 4 i nævnte protokol.

- (14) Denne henstilling udgør en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF⁸; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne henstilling, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (15) For så vidt angår Island og Norge udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁹.
- (16) For så vidt angår Schweiz udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF¹⁰ sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF¹¹.
- (17) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF¹² sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2011/350/EU¹³.

⁸ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

¹⁰ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹¹ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

¹² EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

¹³ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

- (18) Denne henstillings retlige status, som der mindes om i betragtning 13-17, berører ikke alle medlemsstaternes behov for af hensyn til et velfungerende Schengenområde at træffe afgørelse om ophævelse af restriktionerne for ikkevæsentlige rejser til EU på en koordineret måde,

HAR VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

1. Medlemsstaterne bør gradvist ophæve de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU fra 1. juli 2020 på en koordineret måde for så vidt angår personer, der er bosiddende i de tredjelande, der er opført på listen i bilag I.

For at afgøre, hvilke tredjelande de nuværende restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU bør ophæves for, bør den metode og de kriterier, der er fastsat i Kommissionens meddelelse af 11. juni 2020¹⁴ om 3. vurdering af anvendelsen af de midlertidige rejserestriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU anvendes. Kriterierne vedrører den epidemiologiske situation, inddæmningsforanstaltninger, herunder fysisk afstand, samt økonomiske og sociale hensyn, og de anvendes kumulativt.

2. For så vidt angår den epidemiologiske situation bør de tredjelande, der er opført på listen i bilag I, navnlig opfylde følgende kriterier:
 - tæt på eller under EU-gennemsnittet pr. 15. juni 2020 af nye covid-19-tilfælde per 100 000 indbyggere i de sidste 14 dage
 - stabil eller faldende tendens med hensyn til nye tilfælde i samme periode i forhold til de foregående 14 dage og
 - overordnet reaktion på covid-19, idet der tages hensyn til de tilgængelige oplysninger om aspekter såsom testning, overvågning, kontaktopsporing, inddæmning, behandling og rapportering samt pålideligheden af tilgængelige oplysninger og datakilder og, hvis det er nødvendigt, det samlede gennemsnit af alle dimensioner i det internationale sundhedsregulativ (IHR). Der bør også tages hensyn til oplysninger fra EU-delegationer på grundlag af tjeklisten i bilaget til meddelelsen af 11. juni 2020.
3. Når der træffes afgørelse om, hvorvidt de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU finder anvendelse på en tredjelandstatsborger, bør bopælen i et tredjeland, for hvilket restriktionerne for ikkevæsentlige rejser er ophævet, være den afgørende faktor (og ikke nationalitet).

¹⁴ COM(2020) 399 af 11. juni 2020.

4. Hver anden uge bør listen over tredjelande i bilag I revideres og alt efter omstændighederne ajourføres af Rådet i tæt samråd med Kommissionen og de relevante EU-agenturer og -tjenester efter en samlet vurdering på grundlag af den metode, de kriterier og de oplysninger, der er omhandlet i punkt 2.

Rejserestriktioner kan ophæves eller genindføres helt eller delvist for et bestemt tredjeland, der allerede er opført på listen i bilag I, hvis nogle af ovennævnte betingelser og dermed af vurderingen af den epidemiologiske situation ændrer sig. Hurtig beslutningstagning bør finde anvendelse, hvis situationen i et tredjeland hurtigt forværres.

5. Hvis midlertidige rejserestriktioner fortsat finder anvendelse på et tredjeland, bør følgende kategorier af personer fritages fra rejserestriktionerne uanset rejseformål:
- a) unionsborgere som omhandlet i artikel 20, stk. 1, i TEUF og tredjelandstatsborgere, der i henhold til aftaler mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side nyder godt af en ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgernes, og deres respektive familiemedlemmer¹⁵,
 - b) tredjelandstatsborgere, der er fastboende udlændinge i henhold til direktivet om fastboende udlændinge¹⁶ og personer, hvis ret til ophold har hjemmel i andre EU-direktiver eller national lovgivning, eller som er indehavere af nationale visa til længerevarende ophold, og deres respektive familiemedlemmer.

Medlemsstaterne kan imidlertid træffe passende foranstaltninger og eksempelvis pålægge sådanne personer selvisolation eller indføre lignende foranstaltninger efter tilbagevenden fra et tredjeland, for hvilket de midlertidige rejserestriktioner opretholdes, forudsat at de pålægger deres egne statsborgere samme krav.

Desuden bør væsentlige rejser være tilladt for de specifikke kategorier af rejsende med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, der er omhandlet i bilag II¹⁷. Medlemsstaterne kan indføre yderligere sikkerhedsforanstaltninger for disse rejsende, især når deres rejse påbegyndes i en højrisikoregion.

Listen over specifikke kategorier af rejsende med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, der er omhandlet i bilag II, kan revideres af Rådet i tæt samråd med Kommissionen, afhængigt af sociale og økonomiske hensyn og den samlede vurdering af udviklingen i den epidemiologiske situation på grundlag af den metode, de kriterier og de oplysninger, der er omhandlet ovenfor.

¹⁵ Som defineret i artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

¹⁶ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgernes status som fastboende udlænding (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44).

¹⁷ [Se også Kommissionens meddelelser af 16. marts (COM(2020) 115), af 11. juni 2020 (COM(2020) 399) samt vejledningen af 30. marts 2020 (C (2020) 2050 af 30. marts 2020).]

6. For at ophæve de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU for så vidt angår de tredjelande, der er opført på listen i bilag I, bør der også regelmæssigt og fra sag til sag tages hensyn til gensidighed.
7. En medlemsstat bør derfor ikke beslutte at ophæve restriktionerne for ikkevæsentlige rejser til EU for et bestemt tredjeland, før ophævelsen af restriktionerne er blevet koordineret i overensstemmelse med denne henstilling.
8. Indbyggere i Andorra, Monaco, San Marino og Vatikanstaten/Den Hellige Stol bør betragtes som bosiddende i EU med henblik på denne henstilling.
9. Denne henstilling bør gennemføres af alle medlemsstater ved alle ydre grænser.

Udfærdiget i Bruxelles,

*På Rådets vegne
Formand*

Bilag I

Tredjelande, hvis indbyggere ikke bør berøres af midlertidige restriktioner ved de ydre grænser for ikkevæsentlige rejser til EU

1. ALGERIET
2. AUSTRALIEN
3. CANADA
4. GEORGIEN
5. JAPAN
6. MONTENEGRO
7. MAROKKO
8. NEW ZEALAND
9. RWANDA
10. SERBIEN
11. SYDKOREA
12. THAILAND
13. TUNESIEN
14. URUGUAY
15. KINA*

* med forbehold af bekræftelse af gensidighed

Bilag II

Specifikke kategorier af rejsende med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov:

- i. fagfolk inden for sundhedssektoren, sundhedsforskere og fagfolk inden for ældreplejen
- ii. grænsearbejdere
- iii. sæsonarbejdere inden for landbruget
- iv. transportpersonale
- v. diplomater, personale ved internationale organisationer og personer indbudt af internationale organisationer, hvis fysiske tilstedeværelse er nødvendig for, at disse organisationer fungerer korrekt, militærpersoner og humanitære hjælpearbejdere og civilbeskyttelsespersonale under udøvelsen af deres hverv
- vi. passagerer i transit
- vii. passagerer, der rejser af bydende familiemæssige årsager
- viii. søfarende
- ix. personer med behov for international beskyttelse eller andre humanitære behov
- x. tredjelandstatsborgere, der rejser med henblik på studier
- xi. højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande, hvis deres beskæftigelse er nødvendig ud fra et økonomisk synspunkt, og arbejdet ikke kan udskydes eller udføres i udlandet.